

De stad van toen

Ik heb mijn oor gelegd op oude stenen
en hoorde vaag de echo's van weleer
van stervelingen die al lang verdwenen
ze gonsden nog van oud plezier en zeer.

Ik liet ze binnensijpelen als dromen
die ver verwant zijn aan de werkelijkheid
toen is wat was mij tegemoet gekomen
Ik ken geheimen uit de oude tijd.

Ik zag verboden liefdes toch gedijen
textielarbeiders nijver aan het werk
ik hoorde arme mensen lachen, schreien
en hoopvol zingen in een volle kerk.

Ik rook de stank van blauwe afvoersloten
het braadvlees op de directeur zijn dis
de adem van het cafévolk, aangeschoten
en in het steegje naast de kroeg hun pis.

En als de wind van vroeger weer gaat luwen
de geur van eierkolendamp verflauwt
ontwar ik in mijn eigen geest dat lukraak kluwen
en schrijf op wat ik hoop dat men onthoudt.

JACE van de Ven, Tilburgs stadsdichter

Bij de oplevering van het gebouw Goirkestraat 17 in februari 2018.

Op deze plaats stonden in vroeger tijd Tilburgse textiel fabrieken.

De afbeeldingen tonen de route van het spoorwegstation via Museum De Pont en Textielmuseum naar dit gebouw.